
To Tell or Not to Tell?

**SUKHIT PHAOSAVASDI, M.D.*,
SURASAK TANEEPANICHSKUL, M.D.*,
CHUMSAK PRUKSAPONG, M.D.*****

HENRY WILDE, M.D.,
YUEN TANNIRANDORN, M.D.*,**

The superior court in Frankfurt, Germany last year had to rule whether a physician acted improperly and was liable for damages when he did not inform the wife of an AIDS patient that she may be at risk of being infected. She later did become HIV positive and filed a damage suit against the doctor for not having informed her of her husband's infection and the risk she was facing by having unprotected sex with him. The doctor had counseled his patient that he must use condoms and that he should inform his mate of his HIV status. However, there was no assurance that the patient followed his advice. The patient later died of AIDS related disease and his widow, the claimant, testified that he had not informed her of his status and never used condoms when they had sexual intercourse. A lower court had previously ruled that the doctor had acted properly by warning his patient that he may endanger others if not using condoms. The superior court judge, however, ruled against the physician stating that in "situations

where life and limb of others are at risk, doctor patient confidentiality must take a second role". AIDS activists in Germany are rallying against this ruling, stating that reporting AIDS infection to others against the wish of the patient will inhibit the willingness of subjects to be tested and is a breach of physician-patient confidentiality. The case is now being appealed to a yet higher court⁽¹⁾.

One of the authors was recently confronted with a patient who was discovered to be HIV positive when he underwent a routine minor surgical procedure and had undergone a "routine" HIV screening test. He had a "live-in" girl-friend and she was found to be HIV antibody and antigen negative. The patient was then advised to return with his girl friend for a discussion of his HIV status. This was to be done in the presence of a physician able to answer HIV related questions. The purpose was to explain to the girl what was at stake and what precautions need to be taken if she decided to continue the relationship. The patient and his friend

Key word : Ethics, AIDS, Court

**PHAOSAVASDI S, et al
J Med Assoc Thai 2000; 83: 698-700**

---

* Department of Obstetrics and Gynecology, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10330,

** Queen Saovabha Memorial Institute, Thai Red Cross Society, Bangkok 10330,

*** Department of Surgery, Police Hospital, Bangkok 10330, Thailand.

did not appear for this conference and calls were not returned. What are the ethical and legal obligations of the doctors in this case under Thai law?

An effort to obtain guidance on this issue from the United States was not only partly illuminating. Literature obtainable from the internet stressed the need for confidentiality and the legal risks of breaking it, but mostly skirts the problem of a physicians responsibility of notifying the partner of an possibly irresponsible HIV infected patient. A court in California had previously ruled that a psychiatrist, who was told by a patient that he was going to kill someone and then went ahead and did it, was liable for not having informed the police of this threat. The judge stated "the doctor has an obligation to violate confidentiality if the patient poses a serious threat to others". The Council on Ethical and Judicial Affairs of the American Medical Association stated: Exceptions to confidentiality (HIV testing) are appropriate when necessary to protect the public health or when necessary to protect individuals, including health care workers, who are endangered by persons infected with HIV. If a physician knows that a sereopositive individual is endangering a third party, the physician should within constraints of the law attempt to persuade the patient to cease endangering others and, if persuasion fails, notify authorities. If the authorities take no action, he or she should notify the endan-

gered third party^(2,3). At least one American court case emphasized the duty of the doctor to warn the spouse. Whether this concept has ever been applied to an HIV positive person who has or might have unprotected sex with an unknowing partner in Thailand, is not known to the authors. Thai law and guidelines from the Medical Council are not clear. A law (Section 323 of the Thai code) states that it is a criminal offense to reveal secrets acquired in the private sector of a patient to an other person. Yet a group of experts convening in 1992 to discuss "AIDS and Law" concluded that: a person found to be HIV positive should be notified of this fact. He or she must know that he or she is responsible if he or she transmits the virus to an other person. The spouse of such a person may be notified by criminal law (section 67) However, according to section 323, it is illegal to tell a third party without permission of the patient. There seems to be a contradiction in these statements.

It is rather obvious that this issue needs to be clarified and that some firm and unambiguous recommendations should be prepared by a committee composed of public health officials, physicians who are dealing with HIV patients and legal as well as ethical experts. The authors agree that the confidentiality of HIV testing must be maintained as much as possible but there are also limited to this which require recognition and definition.

(Received for publication March 15, 2000)

REFERENCES

1. Ludwig U. *Nachhilfe für den Doktor, Der Spiegel*, Hamburg, Germany 1999; 39: 98.
  2. Colfax GN, Bindman AB. Health benefits and risks of reporting HIV infected. *Am J Publ Health* 1998; 88: 876-9.
  3. American Medical Association. *Code of Medical Ethics*. AMA, Chicago 1999.
  4. Opinion 2.23. *Price: Scylla and Charybdis. Charting the course to reconcile*.
  5. The duty of confidentiality and duty to warn in the AIDS context. *Dickinson Law Review* 1990: 435-77.
-

จะบอกความจริงหรือไม่บอกดี

สุจิต เมาส์สวัสดิ์, พ.บ.*, เฮนรี ไวลด์, พ.บ.**,
สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, พ.บ.*, เยื่อน ตันนรินทร์, พ.บ.*,
ชุมศักดิ์ พฤษภาทงษ์, พ.บ.***

เมื่อปีที่แล้ว ศาลสูงในเมืองแฟรงเฟิร์ต ประเทศเยอรมันพิพากษาว่าแพทย์ผิดที่ทำให้ภรรยาติดเอชไอวีจากสามี และต้องจ่ายค่าเสียหายเพราะภรรยาไม่รู้ว่ามีสามีเป็นเอดส์ แม้แพทย์ยืนยันว่าได้บอกสามีว่าต้องใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งและการมีเพศสัมพันธ์จะติดเชื้อเอชไอวีได้ แต่แพทย์ไม่สามารถชี้แจงให้ศาลเชื่อได้ว่าภรรยา เคยได้รับการบอกเล่าจากสามี ศาลชั้นต้นได้พิพากษาว่าแพทย์ผู้นี้ไม่ผิด อย่างไรก็ตามศาลสูงได้ตัดสินว่าแพทย์ผู้นี้ผิด เนื่องจากในสถานะที่มีโอกาสเสี่ยงต่อชีวิตหรืออวัยวะของผู้อื่น ความลับระหว่างแพทย์กับผู้ป่วยจะมีความสำคัญน้อยกว่า กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินของศาลสูงได้เดินขบวนคัดค้าน โดยให้เหตุผลว่าการรายงานผลการติดเชื้อเอชไอวีให้ผู้อื่นรับทราบ จะทำให้ผู้ป่วยโดยทั่วไปไม่ยอมให้มีการตรวจเลือดเนื่องจากผลการตรวจเลือดจะไม่ใช่ความลับอีกต่อไป

เมื่อไม่นานมานี้มีผู้ป่วยรายหนึ่งโดยบังเอิญก่อนเข้ารับการผ่าตัดตรวจพบผลเลือดเอชไอวี บวก ผู้ป่วยรายนี้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนสาวที่ต่อมาได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีแล้วได้ผลลบ แพทย์ได้แนะนำให้ผู้ป่วยบอกผลตรวจเลือดกับเพื่อนสาวและยินดีที่จะให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการติดเชื้อเอชไอวี แต่ทั้งผู้ป่วยและเพื่อนสาวไม่กลับมาพบแพทย์อีกเลย

แพทย์ควรจะทำอย่างไรที่ถูกจริยธรรมและกฎหมายเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาในกรณีดังกล่าว ภายใต้ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 67 และ 323 และข้อบังคับของแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2526 จะต้องบอกภรรยาหรือเพื่อนสาวของผู้ป่วยหรือไม่และจะบอกโดยวิธีอย่างไร? ถ้าแพทย์ไม่บอกภรรยาหรือเพื่อนสาวแล้วถ้าเกิดติดเชื้อเอชไอวีตามมาจะอย่างไร? แพทย์จะถูกฟ้องไหม? เมื่อแพทย์ทราบผลการตรวจเลือดจากผู้ป่วยจะต้องบอกบุคลากรทางการแพทย์คนอื่นหรือไม่? แพทยสภามีแนวทางปฏิบัติสำหรับแพทย์ต่อกรณีดังกล่าวอย่างไร? ใครควรจะต้องรับผิดชอบและถูกฟ้องศาลมากกว่ากัน?

ผู้เขียนมีความเห็นว่าแพทย์ต้องมีบันทึกข้อแนะนำแก่ผู้ป่วยขออนุญาตในการให้คำปรึกษาแก่สามีหรือภรรยาหรือคู่ร่วมเพศ มีพยานรู้เห็นลงลายมือกำกับอย่างชัดเจน ว่าผู้ป่วยตัดสินใจอย่างไร? ถ้ามีความเห็นต่างกันก็แนะนำให้ศาลตัดสิน เพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

คำสำคัญ : จริยธรรม, เอดส์, ศาล

สุจิต เมาส์สวัสดิ์ และคณะ

จดหมายเหตุทางแพทย์ ๙ 2543; 83: 698-700

* ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา, คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ ๙ 10330

** สถานเสาวภา, สภากาชาดไทย, กรุงเทพฯ ๙ 10330

*** ฝ่ายศัลยกรรม, โรงพยาบาลตำรวจ, กรุงเทพฯ ๙ 10330